

❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Predik het woord, houd aan tijdelijk, ontijdelijk, wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer. Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar ketelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leeraars oppaderen naar hunne eigene begeerlijkheden; en zullen hun gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keeren tot fabelen. Maar gij, wees wakker in alles!

2 TIM. 4 : 2—5.

No. 18.	15 September 1905.	10de Jaargang.
---------	--------------------	----------------

STRALEN VAN LEVEND LICHT.

DOOR CHARLES W. PENROSE.

No. 2.

DE GODHEID.

De Gewichtigheid van Geloof.

Het eerste beginsel van geopenbaarden godsdienst is geloof in God. De ware godsdienst moet beginnen met geloof in den waren God. Geloof in valsche Goden leidt tot onware godsdiensten. Zonder geloof kan er geen godsdienst zijn in de ziel des menschen. „Zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen; want die tot God komt, moet gelooven dat Hij is, en een belooner is dergenen die Hem zoeken.” (Hebr. 11:6). In een algemeenen zin is geloof de verzekering in de ziel, van het bestaan van ongeziene dingen, dat is, ongezien door het natuurlijk oog. Het beginsel van geloof, namelijk de macht om te gelooven, is in den mensch geplant door de gave Gods. Het wordt ontwikkeld door bewijzen. Geloof in God wordt in werking gebracht door het woord van God. Hetzij het woord van God door de Godheid zelve gesproken wordt, of door engelen uit Zijne tegenwoordigheid gezonden, of door goddelijk-gemachtigde menschen aangesteld om in Zijnen naam te spreken onder den invloed van Zijnen Heiligen Geest, het blijft hetzelfde. Wanneer dat woord geschreven wordt, is het Schriftuur.

De Hemelen verkondigen de Heerlijkheid Gods.

Bewijzen van het bestaan van een Opperwezen worden in grooten overvloed aangetroffen. Zij zijn duidelijk voor ieder redelijk-denkend verstand. De orde, schoonheid en grootscheit der hemellichamen, die

zich, ieder in zijn eigen baan, met stille majesteit door het luchtruim bewegen, onderling evenwicht en tegenwicht houdende zonder een fout in tijd of omwenteling, terwijl zij allen hun eigen zelfstandigheid bewaren en hun eigen zending vervullen, en aldus door eeuwigheden reizen, zijn onophoudelijk getuige van het bestaan, de macht en de heerlijkheid Gods. De aarde zelf, met hare verhouding tot andere planeten, hare voortbrengselen, hare jaargetijden, hare beantwoording aan de behoeften van de schepselen die hare oppervlakte of hare atmosfeer bewonen, neemt deel aan het machtige koor van de muziek der sfeeren. „Zij zingen lof, want zie haar licht en pracht! Een Godeshand heeft haar tot stand gebracht.” Terwijl de natuur het bestaan der Godheid verkondigt, ontsluit zij echter Zijne persoonlijkheid niet, noch openbaart zij Zijnen wil. Eene kennis van God kan alleen van God komen. Geloof leidt tot die kennis.

Wat Jezus leerde betreffende onzen Vader in den Hemel.

De grootste godsdienstleeraar onder de menschen was Jezus Christus. In Zijne persoonlijkheid was God geopenbaard in het vleesch. Hij maakte de Godheid bekend aan het menschdom. Hij toonde aan, dat God in werkelijkheid de Vader van de geesten der menschen was. Hij verklaarde, dat Hij in den beginne bij God was, dat Hij van God was gekomen en tot God zou terugkeeren, en dat het geheele menschdom Zijne broederen waren, naar het beeld van God geschapen, en deel uitmaakten van Zijne eeuwige familie. Dit stelt God voor als in werkelijkheid en letterlijk „Onze Vader die in de hemelen zijt.” Het neemt de geheimzinnigheid weg, waarmede valsche geloofsstelsels het Opperwezen omsluiert, het verstand des menschen beneveld, en God volstrekt onbegrijpelijk gemaakt hebben. Jezus leerde, dat Zijn Vader en onze Vader een persoonlijk wezen is, dat de mensch naar Zijne gelijkenis is, en Jezus zelf het uitgedrukte beeld van Hem. Hij leerde ook, dat Hij in de wereld gezonden was, om het menschdom te verlossen en in de tegenwoordigheid des Vaders terug te brengen, en dat geen mensch tot God kan komen dan door Hem. De ware Christelijke godsdienst vereenigt dus geloof in Jezus Christus den Zoon, met geloof in God den eeuwigen Vader. Christus leerde verder het bestaan van een goddelijken Geest, die van God uitgaat, om de zielen der menschen te verlichten; dat is, de Heilige Geest, door welchen de meening en de wil van God aan den mensch kunnen bekend gemaakt worden, en door welchen, in verschillende eeuwen, heilige van God gekozen mannen geïnspireerd zijn geworden om Zijn woord te geven.

Drie Personen in de Godheid.

Deze drie, de Vader, de Zoon, en de Heilige Geest, vormen de eeuwige Godheid. Zij zijn niet één persoon, zooals de hedendaagsche

Christelijke Kerken in dwaling verklaren, maar zijn afzonderlijke, onderscheiden zelfstandigheden. doch één van Geest, één in macht en heerschappij. Jezus van Nazareth, als de Zoon van God, was een persoonlijkheid juist zoo onderscheiden van de persoonlijkheid van den Eeuwigen Vader als die van ieder aardsche zoon onderscheiden is van zijn vader. Hoewel de Heilige Geest van den Vader en den Zoon beiden uitgaat, is hij noch de een noch de ander, maar is een zelfstandigheid op zichzelf. Het is waar dat Jezus gezegd heeft: „Ik en de Vader zijn een”, (Joh. 10 : 30), maar Hij zeide ook: „Mijn Vader is meerder dan ik”. (Joh. 14 : 28).

Schriftuurteksten die de Persoonlijkheid van God bewijzen.

Dat de eenheid van de Godheid niet een eenheid van persoon is, is duidelijk gemaakt in de beschrijving van den doop van Jezus Christus. Toen de Zoon, bij die gelegenheid, opklom uit de wateren van den Jordaan, daalde de Heilige Geest op Hem, gelijk eeno duive, en de stem van den Vader verklaarde van den hemel: „Deze is mijn Zoon, mijn Geliefde, in denwelken Ik mijn welbehagen heb!” (Matth. 3 : 16, 17). Jezus zeide: „Ik ben van den Vader uitgegaan, en ben in de wereld gekomen; wederom verlaat Ik de wereld, en ga heen tot den Vader.”, (Joh. 16 : 28). Hij bad ook tot den Vader; en in het gebed door Johannes opgeteekend, duidde Hij in onmiskenbare woorden aan, wat Hij bedoelde, toen Hij verklaarde: „Ik en de Vader zijn een.” Nadat Hij voor Zijn Apostelen had gebeden, zeide Hij: „En ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor degenen, die door hun woord in mij gelooven zullen; opdat zij allen één zijn, gelijkterwijs Gij, Vader! in mij, en Ik in U, dat ook zij in ons één zijn, opdat de wereld geloove dat Gij mij gezonden hebt.” (Joh. 17 : 20, 21). Van den Heiligen Geest zeide Hij: „Doch ik zeg u de waarheid: het is u nut, dat ik wegga; want indien ik niet wegga, zoo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien ik heenga, zoo zal Ik Hem tot u zenden.” (Joh. 16 : 7). Nog veel andere gezegden van den Heiland kunnen aangevoerd worden, maar deze zijn voldoende om de afzonderlijke persoonlijkheid aan te toonen van elk der drie die de Godheid vormen, terwijl zij in volkomen eenheid van geest, bedoeling en handeling zijn. Indien zij ééne zelfstandigheid zijn, zooals door het moderne Christendom geleerd wordt, dan moeten ook allen, die, uit alle eeuwen, in Hen gelooven, tot ééne zelfstandigheid worden, aldus hun persoonlijk bestaan verliezende om tot één uitgestrekte, onbegrijpelijke, ondenkbare „persoonlijkheid” te worden.

De Heilige Geest.

De alom-tegenwoordigheid van God heeft velen het verstand verbijsterd, die — wegens de hedendaagsche valsche leerstellingen — niet in staat waren om te begrijpen, hoe God de Eeuwige Vader een persoon

kan zijn, naar wiens vorm en beeld de mensch geschapen is, en toch in heel Zijn uitgestrekte scheppingen tegenwoordig kan zijn. Doch in het licht der waarheid is de uitlegging eenvoudig. Het is door Haren Heiligen Geest, die alle dingen doordringt en het leven en het licht van alle dingen is, dat de Godheid overal tegenwoordig is. Onze Vader heeft Zijne woonplaats in de eeuwige hemelen. Christus zit aan Zijne rechterhand, en de Heilige Geest gaat van Hen uit door de oneindige ruimte. Door dit middel ziet, weet en regeert God alle dingen. Door dien Geest kan het menschdom in eenheid en gemeenschap met God gebracht worden. Hij leidt in al de waarheid. Hij brengt het verleden ter herinnering, maakt het tegenwoordige duidelijk, en openbaart het toekomstige. Hij is de getuigenis van Jezus en de geest der profetie. Hij is het licht van Christus, en „verlicht een iegelijk mensch, komende in de wereld.” Het is de inspiratie van God, die de geest des menschen verstandig maakt. Tot die mate schijnt hij in iedere ziel, maar als de gave des Heiligen Geestes, is Hij een veel grooter en hooger licht. Dusdanig is Hij de blijvende getuige, die van den Vader en den Zoon getuigenis geeft; en die „onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods.”

Geloof een beginsel van Macht.

Geloof in God den Vader, en in Jezus Christus den Zoon, en in den Heiligen Geest is slechts het begin van waren godsdienst. Het openbaart zich door werken der gehoorzaamheid, die in andere tractaten dezer serie zullen behandeld worden. Geloof is ook een beginsel van macht. Alle menschenlijke pogingen ontstaan door het uitoefenen van dat beginsel. Alle handelingen des levens bewijzen dit. In een hooger zin is het een geestelijke kracht. Het is door dezen graad van geloof dat de wonderbare werken der profeten en apostelen en andere heilige mannen van ouds werden volbracht, zooals beschreven in het Oude en Nieuwe Testament, en in de heilige boeken van de zieners en wijzen, die niet tot het Hebreeuwsche ras behoorden. Want geloof is het zelfde beginsel in alle eeuwen en onder alle natiën. Door dit geloof werden de kranken gezond gemaakt, ontvingen de blinden het gezicht, deed men de lammen loopen, de dooven hooren en de stommen spreken, werd de beet van de slang en de kwaadaardigheid des vergifs onschadelijk gemaakt, werden goddelijke droomen en hemelsche gezichten aanschouwd en de heerlijkheden der eeuwigheid ontvouwd aan de heiligen en dienstknechten Gods in de eerste Christelijke Kerk. Door geloof werden melaatschen gereinigd, werd water in wijn veranderd, en een menigte gevoed met slechts weinige brooden en visschen, werden de wifden tot bedaren gebracht, en de dooden tot het leven opgewekt, toen de Goddelijke Meester op aarde wandelde in het vleesch. Deze groote daden worden „wonderen” genoemd. Zij worden beschouwd als boven-natuurlijk, maar zij zijn de natuurlijke gevolgen van het uitoefenen van de

geestelijke kracht, geloof genaamd. Het was door dezelfde macht, dat de hemelen gesloten werden, dat er drie jaren en zes maanden lang geen regen was, dat de ton meel en de kruik olie niet uitgeput werden, en dat de raven voedsel aanbrachten, in de dagen van Elia den Profeet. Door hetzelfde geloof werden de kinderen Israëls door Mozes uit Egypte gevoerd, werd de Roode Zee verdeeld, manna uit den hemel verkregen en water uit de rots, en werden menschen die door slangen gebeten waren, in de wildernis geheeld. Het was ook door dat geloof, dat de vroegere Patriarchen overmacht verkregen, en sommigen hunner wandelden en spraken met God. En het was inderdaad door geloof, dat de werelden tot materiaal bestaan gebracht werden, toen orde kwam uit den chaos, het licht te voorschijn sprong uit de duisternis, en het leven, in zijn verschillende vormen, ontwikkeld werd door het woord van den Eeuwigen God, in Wien dit beginsel van geloof in volkomene, geheele volmaaktheid openbaar is.

De Wet van Geloof is onveranderlijk.

Dit is het geloof, waarvan het 11de hoofdstuk der Hebreëen spreekt; ook de zendbrief van Judas, waarin hij, schrijvende over de „gemeene zaligheid,” de Kerk vermaant: „Strijdt voor het geloof, dat eenmaal den heiligen overgeleverd is.” In het moderne Christendom wordt geleerd dat dit geloof en al de heerlijke gaven, teekenen en krachten die het voortbrengt, „afgeschapt en niet langer noodig” zijn. Maar dit is een van de vele grievende dwalingen van het geestelijke Babylon. God is dezelfde — gisteren, heden en altoos. Een beginsel van waarheid verandert nooit. Oorzaak en uitwerking verschillen niet wegens den verloop van den tijd. Het geloof dat beoefend werd in de eerste eeuw van de Christelijke tijdrekening of van het bestaan des menschen op aarde, moet onvermijdelijk soortgelijke resultaten leveren in latere dagen. De afwezigheid van de uitwerking bewijst de afwezigheid van de oorzaak.

Geloof leidt tot Kennis.

De ware godsdienst bevat het ware geloof. Het is de hoogst noodzakelijke zaak. Het is de eenige weg tot zaligheid. „Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den eenigen waarachtigen God, en Jezus Christus, dien Gij gezonden hebt” (Joh. 17 : 3). Het levend geloof is de eerste stap op het pad tot die kennis. Terwijl het in een geringen graad bestaan heeft, en nu en dan, gedurende de sedert den Apostolischen tijd vervlogen eeuwen, op een beperkte wijze is beoefend, is het geloof, dat „eenmaal den heiligen overgeleverd” was, bijna geheel uitgestorven, zelfs onder de zich-Christen-noemenden, wier verstand verblind is door de overleveringen van menschen en de leerstellingen en theoriën van menschelijke uitvinding. Hoewel goede mannen en vrouwen naar hunne beste vermogens God gediend en Hem gezocht hebben, door den langen nacht der duisternis die tusschen den dag van goddelijke openbaring

en de tegenwoordige eeuw (de 19de) heeft gelegen, zijn zij niet in staat geweest om die nauwere gemeenschap met God te vinden en dat machtig geloof te beoefenen, waarin men zich in de oude tijden verheugde, en dat een vereischte is in den waren godsdienst. Gode zij dank! dat geloof is op aarde hersteld, en daardoor is goddelijke mededeeling wederom geopend, de mensch kan weder gemeenschap hebben met zijnen Maker, en al de zegeningen die te eeniger tijde werden genoten, kunnen nu door de gehoorzame zonen en dochteren Gods ontvangen worden. Betreffende deze allerge wichtigste zaak zullen andere tractaten dezer serie volgen; dat waarheid moge zegevieren en dat het goddelijke licht in de wereld moge schijnen!

JOSEPH SMITH ALS NATUURKUNDIGE.

Door Dr. John A. Wiltsoe, directeur van het Landbouwkundig Proefstation te Logan, Utah.

(Uit de *Improvement Era*.)

(*Vervolg van bladzijde 271.*)

X. — OVERZICHT VAN EENIGE GRONDBEGINSELEN.

Wegens vragen die in betrekking tot verscheidene vroegere artikelen dezer serie zijn gesteld, schijnt een overzicht van eenige grondbeginselen der wetenschap, en de correspondeerende leerstellingen door den Profet Joseph verkondigd, wenschelijk te zijn.

De wetenschap is een samenvatting van talrijke groote wetten die eenvoudig geconcentreerde uitdrukkingen zijn van zekere deelen van 's menschen kennis. De wetten zelf der wetenschap zijn samenverbonden door meer-omvattende of tot grondslag dienende wetten, totdat men ten laatste vindt, dat slechts enkele groote wetten in een algemeenen zin alle bestaande kennis uitdrukken. Van het grootste gewicht zijn natuurlijk deze hoofdwetten der natuur, aangezien alle mindere of eenvoudiger wetten in het algemeen slechts correct zijn in zoo ver als de grootere wetten correct zijn.

Een van de grondwetten der natuur is dat de stoffen onvernietigbaar zijn, en dat derzelver totale hoeveelheid in het heelal bestendig is, d. w. z., dat de hoeveelheid altijd dezelfde is geweest en altijd zal zijn. De stoffen van het heelal bestaan in meer dan vijf en zeventig onderscheiden vormen of hoofd-bestanddeelen zooals zilver, goud, ijzer, koper, zink, tin, magnesium, enz. Het is de droom van veel natuurkundigen geweest, dat het in de toekomst mogelijk zou zijn, om het eene hoofdbestanddeel te doen overgaan in een ander, zooals b.v. ijzer tot goud, of tin tot zilver; en talrijke mislukte pogingen zijn gedaan om het vraagstuk op te lossen. Er bestaat tegenwoordig geen bewijs van werkelijk wetenschappelijke waarde, aanduidende dat het den mensch mogelijk is of zal zijn om een stofvorm in een anderen om te zetten. Wat de

toekomst moge doen om de verwisseling der elementen mogelijk te maken weten wij niet; maar vele wetenschappelijke mannen van hoogen rang beweren, dat de verschillende grondstoffen slechts uitvloeisels zijn van ééne hoofd-grondstof, van zoo vaste samenstelling, dat het boven des menschen macht is. eerstgenoemde weer tot deze oorspronkelijke stof te herleiden. De leerstelling van de voortduring der stof en het eeuwig-zijn der elementen wordt met rede beschouwd als de grondleer der wetenschap.

Een ander grondbeginsel der wetenschap is dat der kracht. De stof op zich zelf is dood; zij wordt eerst dan levend, wanneer zij in beweging is. Bewegende stof heeft de macht om werk te doen, d. i. zij bezit kracht. De hoeveelheid der kracht in het heelal is ook bestendig; d. w. z. zij is heden zoo groot als zij in het verleden was en in de toekomst zal zijn. De kracht van het heelal openbaart zich in verschillende vormen, zooals hitte, licht, electriciteit, zwaartekracht, magnetisme en chemische affiniteit. Een der groote daden der verloopene eeuw was het bewijsleveren, dat hoewel kracht onvernietigbaar is, zij van vorm kan veranderen, en zodoende het eene oogenblik in een staat kan zijn om door de zinnen des menschen waargenomen te worden, en in het volgende daartoe niet in staat. Licht kan gemakkelijk in hitte, hitte in electriciteit, electriciteit in magnetisme, magnetisme in licht veranderd worden, en zoo voort door de talrijke vormen der kracht aan den mensch bekend. Het is voor vele jaren klaarblijkelijk geweest, dat er één soort kracht moet bestaan die tot grondslag dient, en tot dewelke, onder de gewone, meestheerschende toestanden, al de krachtsoorten terugvloeien. Deze vorm van kracht, die achter alle natuurverschijnselen is, is nog niet ontdekt; maar het is de hoop van de geleerden, dat hij in de naaste toekomst bekend moge worden.

Een derde grondwet der natuur heeft tot onderwerp de stof die het gansche hemelruim vervult. De reis van zon- en sterrenlicht tot de aarde, de voortbeweging der electricische krachten van plaats tot plaats, zonder menschelijke tusschenkomst, — en andere dergelijke verschijnselen, hebben aanleiding gegeven tot het geloof, dat het gansche heelal vervuld is met een fijne stoffelijke zelfstandigheid, die de kracht in staat stelt om van plaats tot plaats overgebracht te worden. Ten gevolge van later onderzoek is het noodig geworden, om de stelling aan te nemen, dat zulk eene zelfstandigheid werkelijk bestaat, en men heeft er den naam van lichtgevende ether, of eenvoudig, de ether, aan gegeven. Men gelooft nu, dat het gansche heelal, met inbegrip van de ruimte tusschen de verste deeltjes der elementen, met deze wonderbare wereld-ether vervuld is. Volgens deze leer bevatten stukken ijzer of goud, of hout, of water, of vleesch een zekere hoeveelheid ether gelijkmatig in zich verspreid; licht wordt niets meer dan een bepaalde soort trilling der ether; hitte wordt eenvoudig een ander soort trilling, elec-

triciteit weer een ander, zwaartekracht nog een ander, en zoo voort. Het licht wordt van de zon naar de aarde gevoerd door de golven van den ether-oceaan; elektrische stroomen omsingelen en doordringen de aarde, in den vorm van dergelijke ethergolven. De ether houdt alle dingen in het heelal tezamen; door dat middel kunnen gebeurtenissen op de verst-verwijderde sterren in den een of anderen vorm door alle andere lichamen gevoeld worden. Velen gelooven ook, dat de gedachte zelve niets meer is dan een eigenaardige trilling of beweging der ether, en dat een gedachte, eenmaal voortgebracht zijnde, tot de einden van het heelal kan uitstralen en zelfs kan opgevangen en begrepen worden door hen die in het bezit zijn van het noodige ontvangtoestel. Vele geleerden gelooven dat deze wereld-ether de oorspronkelijke stof is, waaruit de verschillende elementen zijn voortgebracht, en hunne hoop is, dat de mensch in de toekomst eenmaal in staat zal zijn om deze ether om te zetten in wat element hij ook moge verkiezen.

(Wordt vervolgd.)

HET TABERNAKELKOOR VAN OGDEN.

Het zangkoor van onzen Tabernakel te Ogden, Utah, heeft gedurende het laatste gedeelte van de maand Augustus uitmuntende Concerten gegeven in de 5000 personen houdende Feestzaal van de tentoonstelling die in de stad Portland, bij den Stillen Oceaan gelegen, gehouden wordt. Het Koor, uit 200 zangers bestaande, had de medewerking van verscheidene solisten uit Utah. De afstand van Ogden naar Portland is nagenoeg 900 mijlen, en de reis, die in een specialen trein werd gemaakt, duurt een dag en nacht in enkele richting. Zulk een onderneming is niet geschied dan ten koste van de som van 11.000 dollars, voornamelijk door vrijwillige bijdragen van Ogdens welgezetenen tezamengebracht, maar het koor is koninklijk ontvangen en zijn werk is een machtig middel om, vooral in de Ver. Staten, de aandacht van het publiek te vestigen op de veel verkeerd begrepen „Mormonen” en de zending, die zij in de wereld te volbrengen hebben. Dit is het tweede groote zangkoor onzer kerk, dat door uitmuntung in den vreemde roem heeft behaald. Het vermaarde koor van den Tabernakel te Salt Lake City heeft op de Wereld-Tentoonstelling te Chicago in 1893 den 2den prijs weggedragen, nam in 1896 deel aan het muziekfeest te Denver, doch moest *hors concours* *) blijven, en heeft verder nog twee of drie concertreizen naar Californie gemaakt. De toewijding van ons volk aan de schoone kunst der muziek, en de hooge mate van ontwikkeling daarin bereikt, pleit ten gunste van het karakter van de Heiligen der Laatste Dagen en is een geschikte wederlegging van de beschuldiging dat onze godsdienst, die in zeker opzicht uitsluitend is, beperkend zij in zijn uitwerking.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

AAN HEN, DIE TOT ZION VERGADEREN.

Het volgende artikel in de „Millennial Star” geschreven voor de Heiligen in Engeland, is ook toepasselijk in deze, de N.-B. Zending.

Denkt niet, als gij heentrekt naar Zion:
O ging 'k op de wieken des winds,
Want daar is beproeving noch moeite,
Het is een Luilekkerland ginds!
Neen, neen, dwaalt toch niet, want dat oord is
Een vurige oven gelijk,
Verbrandende „hout, hooi en stoppels”
En zuiv'rend het goud van het slijk.

Somtijds zijn er Heiligen der Laatste Dagen, die het Evangelie in Europeesche landen hebben gehoord en aangenomen, en vergaderen tot het gros van de Kerk in Amerika, en dan ontevreden worden en naar hun geboorteland terugkeeren. Het is ons een genoegen te kunnen zeggen dat zulks onder de Heiligen in Groot-Brittanje niet dikwijls voorkomt, en aan dezulken, zoowel als aan anderen die voornemens zijn om vroeg of laat tot Zion te vergaderen, worden deze woorden gericht in den geest van zachtheid en liefde.

De bloote handeling van naar hun geboorteland terug te komen, is in zich zelve niet verkeerd, omdat de Heiligen der Laatste Dagen hunnen godsdienst kunnen naleven in welk land of klimaat zij ook mogen zijn; maar de kwaal ligt in den geest, dien zij gewoonlijk met zich brengen, n.l. een geest van ontevredenheid en foutvinden; — de kwaal is, volgens hun zeggen, niet bij hen, maar bij ieder ander met wien zij in aanraking zijn gekomen. Zij zeggen dat zij het land of het volk niet hebben gevonden zooals zij verwacht hadden. En toch hebben deze goede menschen herhaaldelijk gehoord, hoe de streek van het Rotsengebergte in Amerika er uitziet, en wat het karakter is van de menschen die zij daar wel zouden aantreffen. Zij hadden vernomen, dat Utah en de omringende Staten betrekkelijk nieuwe landen zijn, gelegen in het dorre gedeelte van het Amerikaansche vasteland; dat er gedurende de zomermaanden weinig regen valt, en daarom zou, zonder behulp van kunstmatige besproeiing het gansche land een woestijn wezen; dat indien zij boomen wenschen, zij die zouden te planten hebben; dat indien zij gras verlangen, het zou moeten gezaaid en in de heete, drooge zomermaanden besproeid worden. Deze menschen hadden vernomen, dat Utah niet Engeland is, waar het gematigde klimaat en overvloedige regen het land het geheele jaar groen houden, en waar de hand des menschen honderden

jaren aan het werk is geweest om het land in een schoonen hof te veranderen. De bergstreek van het Westen is maar 50 jaren oud, en al de wegen zijn niet bestraat. In den zomer zijn er stoffige wegen en verschroeide vlakten; in den winter modderige wegen, terwijl sneeuwbanken tegen de heiningen liggen. De natuur is daar wild en ruw, en de menschen die daar wonen, nemen dikwijls van het wilde en ruwe hunner omgeving over.

En toch is, niettegenstaande deze eigenaardigheden, het Westen vol belofte, gelegenheid en hoop, die de bewoners van de overbevolkte landen van Europa niet hebben. De grond van het Westen is, onder de wonderwerkende aanraking van het water dat uit de bergstroomen door kanalen op de landerijen wordt afgevoerd, zeer vruchtbaar geworden. Er is in de nieuwere deelen nog land te verkrijgen, en er zijn voor degenen die niet bang zijn om te werken, gelegenheden die het gemiddeld slag werkman in de overbevolkte steden van Engeland in zijn suf en eentonig leven niet kan hebben. Er rust een glorie in, de eerste te zijn in een nieuw land. Er is inspiratie, zoowel als hard werk, in het onderwerpen van de woestijn, het eerste breken van den grond, het planten van de eerste boomen, het bouwen van de eerste ruwe woning, het leggen van wegen, het bouwen van bruggen, en het oprichten van molens en fabrieken. In het werk van deze dingen ligt een nauwe verbinding met het ware leven — het leven van een schepper.

Somtijds worden zij die naar Zion trekken, teleurgesteld in de Heiligen die zij daar vinden. Zij verwachten iets onnatuurlijks, iets onredelijks. Zij vergeten, dat Utah en Idaho deelen zijn van deze aardsche sfeer, de aarde genaamd, en dat de Heiligen die daar leven, hunne fouten en tekortkomingen hebben even als die in andere deelen van de wereld wonen. Wij leeren dat Zion „de reine van hart” is. Daarom bestaat het uit degenen die het Evangelie hebben aangenomen in alle landen, en vergaderd zijn tot één lichaam. De reinheid van Zion als een geheel hangt af van de reinheid van de personen die het geheel samenstellen. Indien ieder persoon die tot Zion vergaderd is, volkomen rein en volmaakt ware, zou het geheel ook zonder fout zijn; waar wie kan op dien toestand aanspraak maken? Hij die verwacht Zion te vinden, moet Zion met zich nemen, want gedenk, Zion is de reine van hart, en die reinheid van hart moet in den persoon bestaan, waar hij ook moge zijn op aarde. Het koopen van een reisbiljet naar Utah zal die aan hen niet geven, die ze niet bezitten.

Zij die naar deze landen terugkomen met een gevoel van afvalligheid in hunne harten, zijn diep medelijden waardig, want zij zijn in groot gevaar. Het is een ernstige zaak, om de beginselen van het Evangelie van Christus lichtelijk te behandelen, of te trachten om deze beginselen voor eenig ander doel te gebruiken dan om de zaligheid van zijne ziel te verkrijgen. Wanneer een kandidaat voor opname in de Kerk

in het doopwater afdaal, sluit hij met God een plechtig verbond om Hem te dienen en Zijne geboden te onderhouden. Het verbond is tusschen hem en God, en geen derde heeft deel aan het contract. De handelingen van een ander mensch of van alle andere menschen moeten geen invloed hebben op de betrekking, die tusschen hem en God bestaat. Indien hij slechts zijn deel van de overeenkomst wil vervullen, zal God niet falen in de beloften door Hem gemaakt. Een derde persoon kan voor een mislukking niet gelaakt worden — de overeenkomst is tusschen hemzelven en God alleen. Dit moet men niet vergeten.

Menschen die trachten de grootste gift te verkrijgen die God voor Zijne kinderen heeft, en die denken ze te ontvangen zonder er voor te betalen, zullen teleurgesteld worden. „Die vader of moeder lief heeft boven mij, is mijns niet waardig; en die zoon of dochter lief heeft boven mij, is mijns niet waardig; en die zijn kruis niet op zich neemt, en mij navolgt, is mijns niet waardig;” dit waren de woorden van Jezus. „Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een schat, in den akker verborgen, welken een mensch gevonden hebbende, verbergde dien, en van blijdschap over denzelfden, gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft, en koopt dienzelfden akker. Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman, die schoone paarlen zoekt, dewelke, hebbende eene paarl van groote waarde gevonden, ging heen en verkocht al wat hij had, en kocht dezelve.”

En zoo vinden wederom sommigen den schat in den akker, of den paarl van groote waarde, en ziende hoe begeerlijk die is, wenschen zij hem te koopen; maar zij zijn niet gewillig om den prijs te betalen. Zij zijn niet gewillig om *alles wat zij hebben*, te verkoopen om den aankoopsprijs te verkrijgen. Zij houden iets terug, moge het ook weinig schijnen — en dan gaan zij heen om te koopen. Helaas, zij worden teleurgesteld! De prijs is *alles*, niet een deel, en daar zij zich aan de een of andere kleine, nietige beuzeling blijven vasthouden, en niet gewillig zijn om ze op te geven, kan er geen zaak gedaan worden, en zij gaan weg met toorn in hunne harten, iedereen voor hunne mislukking lakende, uitgenomen zichzelf. Het is inderdaad treurig, dat schijnbare kleinigheden somtijds zulke groote hinderpalen blijken te zijn.

De verontschuldigungen die gegeven worden door Heiligen der laatste Dagen die terugkeeren, zijn gewoonlijk uitermate kinderachtig; en hunne klachten toonen duidelijk genoeg waar de kwaal ligt. Het zou voor zulke Heiligen der laatste Dagen goed zijn, indien zij in gedachten hielden wat de Heiligen in vroegere jaren voor het Evangelie hebben geleden. De groote meerderheid van de Heiligen in de eerste dagen der Kerk waren gewillig om den prijs te betalen; „want wat baat het een mensch, zoo hij de geheele wereld gewint, en lijdt schade zijner ziel?” zoo redeneerden zij. Vrienden, huizen, landen — alles werd op het altaar geplaatst; en dan trok de geest hen naar Zion heen. Van

Engeland dobberden zij zes weken lang in zonneshijn en storm, waarop een korte rit per ijzeren spoorweg volgde, en dan kwam de lange, moeizame reis met paarden en ossen, over de prairiën. Of misschien liepen zij duizenden mijlen, hunne geringe bezittingen in handkarren natrekkende. In het hart der wildernis aangekomen, woonden zij in hutten die half in den grond begraven waren. Toen had de vreeselijke strijd plaats tegen koude, hongersnood en armoede — maar zij brachten Zion met zich, en aldus vonden zij Zion, zelfs te midden van de bleeke wildernis. Zij waren edele zielen, en hunne overwinning werd op edele wijze behaald.

Wanneer wij aan den prijs, door die voor het evangelie betaald, denken, hoe onbeduidend schijnt dan de prijs welken wij nu betalen, en hoe kinderachtig zijn de verontschuldigungen die wij voor onze mislukking kunnen bieden. Een hart woord van een vriend, een eerlooze handeling van iemand op wien men vertrouwen had gesteld, de ontdekking van een fout in iemand dien men voor bijna volmaakt had gehouden — deze dingen zijn voldoende om het geloof, waarop de zaligheid gegrond is, te verstoren. Kleine kunstgrepen van den vijand zijn soms in staat om de vesting neer te halen, die sterk genoeg moest zijn om de hevigste bestormingen van den tegenstander van de zielen der menschen te weerstaan.

Wij pleiten met hen die in het verleden gefaald hebben, dat zij zich niet geheel over geven. Het is nog tijd om zich te bekeeren. Des Heeren hand is niet verkort, maar Hij wil een ieder helpen die zich in nederigheid tot Hem wendt. Het verkrijgen van den prijs, waarvoor gij begonnen zijt te werken, is alles waard voor u, is iedere offering waard die gij er voor kunt maken.

Tot hen die in de toekomst naar Zion vergaderen, zeggen wij, weest dubbel op uwe hoede, want gij wordt mogelijk beproefd op eene wijze die gij niet vermoedt. De zwakste punten worden door den vijand aangevallen. Bescherm de zwakke punten.

Denkt niet, als gij heentrekt naar Zion:
'k Ben winner, nu heb ik den prijs —
Denkt niet dat de strijd is geëindigd,
Of 't werk van de eeuwige spijs.
Neen, neen, want de Vader der Leugen
Werkt dol-hard wanneer hij ontdekt,
Dat gij bij de bron komt die vrij u
De zuivere waarheid verstrekt.

N. A.

Een Woord aan de Broeders en Zusters.

Wij gevoelen niet verzekerd, dat het werkje, getiteld: „Een korte Geschiedenis”, door allen behoorlijk gewaardeerd wordt. Er bestaat bij sommigen de meening, dat dit boek meer bepaald geschikt is voor het gebruik in Zondagsscholen, waar het in eenige klassen in studie is, dan in andere kringen. Nu dit is niet zoo. Het leven van een ieder mensch behoort eene leerschool te zijn, en zulks ook bijzonder uitdrukkelijk wanneer die persoon het Evangelie heeft aangenomen. Wie is er, die dit heeft gedaan, en niet ernstig zoekt naar verder onderricht en kennis! Ons beginsel schrijft ons een loopbaan van ontwikkeling voor; en terwijl het goed is om alle dingen te onderzoeken, leveren alle boeken niet eene groote mate nut op. Onder de leiders van onze Kerk zijn vele Petrussen en Paulussen geweest en vele andere helden, die een machtig geloof getoond, veel vervolging doorstaan en groote dingen hebben verricht, die van de wonderbare hand Gods getuigen. Uit hunne daden en uit de eigenaardige ondervindingen welke de Kerk heeft doorgemaakt, zijn lessen van groote waarde te leeren, die ons in vele punten meer licht zullen geven en onze getuigenis zullen versterken. Wij worden dieper en vaster gegrond in ons geloof door het bestudeeren van de merkwaardige loopbaan van hen die geschitterd hebben als dragers van het Evangelie. Het is noodig dat de Heiligen der laatste Dagen op de hoogte zijn met hun eigen geschiedenis, zoodat zij zich steeds verdedigen kunnen, en aan de wereld die daden hunner broederen voorhouden, die haar er toe zullen leiden God te verheerlijken. Niemand zal in onkunde zalig worden. Laat ons leeren wat God doet, en wat Zijne dienstknechten doen.

De Nederlandsche Zending is vele jaren zonder beschrijving van de kerkgeschiedenis geweest, en niet vóór het gemis meer dan hinderlijk werd, is tot de vertaling en uitgave overgegaan. Dit werk is volbracht met opoffering van veel tijd en werkkrachten, en is niet gedaan als eene winstgevende onderneming, maar alleen met het oog op het onderricht en de ontwikkeling van de Heiligen. Weinig geschiedkundige boeken van zulk een beperkten omvang als „Een korte Geschiedenis” bevatten meer denkstof, of kunnen den dorstige naar kennis meer nut geven, of den geloovige meer opbouw. Daar er nog een aanmerkelijk aantal dezer boeken in het Zendingskantoor voorradig zijn, wenschen wij de aandacht van de Heiligen en vrienden hierdoor op hunne voorrechten te bepalen.

JACOB H. TRAYNER.

Het is een korte les, die voor een lange dient:
Daar is nooit vijand klein, en zelden een groot vriend.

HUYGENS.

DE ARNHEMSCHE CONFERENTIE.

Werd gehouden Zondag 3 September 1905, te Arnhem. Aanwezig waren President Jacob H. Trayner, van de Nederlandsch-Belgische Zending, Ouderling Nephi Anderson, schrijver van de *Millennial Star*, Paul Roelofs en Le Grand Richards, van het zendingskantoor, Pres. D. E. Wilcox, en Alex Nibley, J. A. Ririe, J. E. Openshaw Jr., Ira Elmer en Jan Roghaar, van de Rotterdamse Conferentie; Pres. H. J. Webb en Herman van Braak, Chas W. Wood en R. Schouten, van de Groninger Conferentie; Wells L. Brimhall en J. P. Lillywhite, van de Amsterdamse Conferentie; en Pres. Charles H. Dudley en al de zendingen van de Arnheemsche Conferentie. Sister Grace Grant, dochter van Pres H. J. Grant, was ook aanwezig.

Pres. Dudley leidde de Conferentie. Drie openbare vergaderingen werden gehouden, waarvan de eerste om 10 uur in de zaal No. 6, Walstraat. Deze werd geopend met gebed door Ouderling D. Koldewijn, en het zingen van een paar liederen. Pres. Dudley hield een korte welkomstrede, en Ouderling Roelofs vertaalde een brief van den President der Europeesche Zending, Br. H. J. Grant, waarin hij zijn leedwezen te kennen gaf, dat hij volgens verwachting niet kon tegenwoordig zijn, en de Conferentie zijn zegen wenschte. Het woord werd nu aan Ouderling Van Braak gegeven, die het onderwerp van openbaring besprak, als ten allen tijde noodzakelijk voor de leiding van de kinderen Gods. Pres. Wilcox weidde verder over dit onderwerp uit. Ook spraken Ouderlingen Hendrik Noorda, I. Elmer en C. W. Wood ieder voor een korten tijd, waarna de vergadering met dankzegging werd gesloten door R. Schouten.

De namiddagbijeenkoms, in dezelfde zaal gehouden, werd met gebed geopend door Pres Webb; het Avondmaal werd door Ouderlingen Richards en Van Braak bediend. De Algemeene Autoriteiten der Kerk, de President der Europeesche, en die der Nederlandsch-Belgische Zending werden, zooals gebruikelijk, toen voorgesteld, en werden eenparig in hunne verschillende roepingen erkend en ondersteund, alsmede de volgende als werkers in de Arnheemsche Conferentie: President Chas. H. Dudley, en Zendingen Derk Koldewijn, Hendrik Noorda, Walter F. Hogan en A. J. Gold. Ouderling Nephi Anderson sprak tot de vergadering, in de Engelsche taal, over de verdeeldheid der kerken, en Br. Roelofs vertolkte zijne woorden. Een korte toespraak werd gehouden door elk der hier volgende Zendingen: Ouderling Roghaar, Openshaw Jr., Hogan, Schouten, Ririe, Richards, Gold, Brimhall, Lillywhite en Nibley. De dankzegging door Br. C. van Leeuwen Jr.

De avondvergadering werd geopend om 8 uur in het Logegebouw, Rijnstraat. Het gebed door H. van Braak. Ouderling Koldewijn, de eerste spreker, gaf een omschrijving van het „Mormonisme”. Pres. H. J. Webb duidde het verschil aan tusschen het ware Evangelie en de

leerstellingen der menschen; en Ouderling Roelofs besprak „geloof en werken.” Pres. Trayner, die hierna het woord nam, zeide dat in weerwil van groote moeilijkheden en vooroordeel, de Kerk grooten vooruitgang had gemaakt, en drong er op aan, dat de belangstellenden zich zouden in acht nemen voor de geschriften van hen die niet betrouwbaar ingelicht, of die vijandig gezind zijn, maar zich te wenden tot vertrouwbare bronnen om het „Mormonisme” te onderzoeken, en met het karakter van ons volk bekend te worden. Dankzegging werd gesproken door Br. H. J. Pistorius.

De vergaderingen werden goed bezocht, en in dit opzicht moet de avondbijeenkomst in het bijzonder vermeld worden. Den volgenden dag werd voor de Zendingen een raadsvergadering gehouden, die wegens het aldaar behandelde door hen in hooge mate is gewaardeerd.

A. J. GOLD, *Secr.*

GEMENGD NIEUWS.

Een voor Utah gewichtige gebeurtenis is het openstellen door het gouvernement van een groote uitgestrektheid goed land tot nu voor de Indianen voorbehouden, en waar de blanken zich nu mogen vestigen.

Ouderling Alex Nibley is aangesteld geworden tot President van onze Rotterdamsche gemeente, in aflossing van Ouderling Arnold v. Limburg, die in de Rotterd. Conferentie zal reizen.

Vrede tusschen Rusland en Japan gesloten te Portsmouth, Ver. Staten.

ONTSLAG.

Den 12den September werd Ouderling Iemke Kooijman eervol ontslagen van zijne werkzaamheden in deze Zending. Ouderling Kooijman begon zijn zendingswerk op den 12den Juli 1902 en was hier dus 38 maanden werkzaam. Gedurende 2 jaar en 4 maanden arbeidde hij op het zendingskantoor als vertaler voor „De Ster”. Bovendien bracht hij de „Korte Geschiedenis” in het Hollandsch over en herzag de overzetting van de „Stem tot Waarschuwing”, voor den nieuwen druk die weldra in het licht zal verschijnen. Wij waardeeren in hooge mate den ijver waarmede hij zijne talenten gewijd heeft aan de „Ster” en de verdere belangen van de Ned.-Belgische Zending.

DE LANGSTE KABEL DER AARDE.

De langste kabel der aarde is die, welke van San Francisco in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika naar Manila, de hoofdstad der Philippijnen, sedert den oorlog met Spanje een Amerikaansche bezitting, gelegd is. Van San Francisco tot Honolulu, de hoofdplaats der Hawaii-eilanden (ook Amerikaansch) bedraagt de lengte 4420 K.M. en de gemiddelde diepte der zee in dit gedeelte is 4500 M. terwijl de grootste diepte tot 5600 M. loopt. Vervolgens komt er een gedeelte van 2320 K.M. tot de Midway-eilanden door diepten van 3600 M. De voortzetting tot het eiland Guam bedraagt 4650 K.M. en doorloopt gemiddelde diepten van 4900 M., doch gaat ook door het diepste bekende gedeelte van den zeebodem, met meer dan 9000 M. diepte. Het laatste deel van Guam tot Manila is 2760 K.M. lang, en ligt gemiddeld 4000 M. diep, terwijl enkele diepten tot 6300 M. gaan. De totale lengte van den kabel bedraagt 1440 K.M. Voor de verbinding van Amerika met de belangrijkste zijner koloniën is deze kabel van groote waarde, omdat men vroeger langs 15 stations enkel vreemde kabels voor dit doel kon gebruiken.

Een kleine raad voor sommigen.

Wanneer een artikel door verscheiden nummers van *De Ster* loopt, is het hoogst nuttig, wanneer het artikel volledig is, het in zijn geheel wederom over te lezen. Wanneer een onderwerp in afgebroken gedeelten, met tusschenpoozen van een halve maand, wordt gelezen, kan zelden het gewenschte, diepe, volle begrip er van verkregen worden.

VERPLAATSING.

Ouderling Stephen D. Markham, van de Rotterdamsche Conferentie, is verplaatst naar de Arnhemsche Conferentie.

OVERLEDEN.

JONGEJAN. — Den 9den September 1905 te Rotterdam overleden in den ouderdom van 9 dagen, zoontje van Br. en Zuster G. Jongejan:

INHOUD:

Stralen van levend licht	Blz. 278	Gemengd Nieuws	Blz. 287
Joseph Smith als Natuurkundige	" 278	Ontslag	" 287
Het Tabernakelkoor van Ogden	" 280	De langste Kabel der Aarde	" 288
Ann hen die tot Zion vergaderen	" 281	Een kleine Raad voor Sommigen	" 288
Een Woord aan de Broeders en Zusters	" 285	Verplaatsing	" 288
De Arnhemsche Conferentie	" 286	Overleden	" 288

Uitgave van JACOB H. TRAYNER, Boezemsingel 116, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.